

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **L. P.**, zastoupeného advokátem JUDr. Martinem Köhlerem, Vysoká 149/4, Liberec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 9. 11. 2023, čj. OAM-12430-16/ZR-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. 2. 2024, čj. 73 A 9/2023-64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci neúspěšně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2023, jímž mu byla zrušena platnost zaměstnanecké karty a současně mu byla stanovena třicetidenní lhůta od právní moci rozhodnutí k vycestování z území České republiky [§ 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]. Žalovaný takto rozhodl, protože žalobce byl odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Činnost žalobce, který řídil motorové vozidlo s naměřenou hodnotou 1,71 ‰ alkoholu v dechu je podle žalovaného nebezpečná ve vztahu k provozu na pozemních komunikacích. Peněžitý trest žalobce uhradil, nicméně trest zákazu řízení motorových vozidel nadále vykonává, tedy se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřiměřené. Žalovaný vycházel z toho, že žalobce je dospělý, soběstačný, jeho manželka je zaměstnána a žalobce sám uvedl, že jeho zletilá dcera již pracuje na částečný úvazek a jeho syn již ukončil střední vzdělání (do práce dosud nenastoupil proto, že čeká na vyřízení povolení). Podstata žalobcovy námitky nepřiměřenosti rozhodnutí přitom spočívala ve zhoršení ekonomické situace rodiny. Při poměření ekonomické situace žalobce a jeho rodiny s tím, že žalobce spáchal úmyslný přečin, jímž i s ohledem na naměřenou hodnotu alkoholu v jeho dechu nepochybně ohrozil životy a zdraví dalších účastníků silničního provozu, krajský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí nedopadne nepřiměřeně do soukromých a rodinných poměrů žalobce.

[3] Žalobce (v tomto řízení *stěžovatel*) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je **nepřijatelná**.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajský soud se nedostatečně zabýval žalobní argumentací, vlastnímu právnímu posouzení se věnoval jen velmi povrchním a povšechným způsobem. Stěžovatel v kasační stížnosti upozorňuje, že judikatura NSS stanovuje povinnost správních orgánů brát při rozhodování v úvahu nejlepší zájem dítěte. Krajský soud tak dle stěžovatele nesprávně posoudil zájmy jeho nezletilého dítěte. Krajský soud pochybil i tím, že nebral v úvahu i další trestněprávně významné skutečnosti (druh trestu, způsobenou škodu) při hodnocení přiměřenosti rozhodnutí. V podstatě ale stěžovatel opakuje námitky vznesené již v žalobě a správním řízení.

[7] K tomu NSS uvádí, že se krajský soud dostatečně zabýval rodinným životem stěžovatele i nejlepším zájmem nezletilého dítěte, resp. správně odkazoval na správní rozhodnutí, které se těmito otázkami detailně zabývalo. Nadto NSS dodává, že ani sám stěžovatel nijak nerozvádí, v čem by měl být ohrožen nejlepší zájem jeho syna (v době vydání správního rozhodnutí ještě nezletilého). Krajský soud výstižně konstatoval, že zhoršení ekonomické situace rodiny způsobil stěžovatel sám svojí úmyslnou trestnou činností (srov. též rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2022, čj. 4 Azs 269/2022-25; tam v bodě 22 také k namítané otázce výsledku osob blízkých ohledně řádného zjištění skutkového stavu, resp. v bodě 27 ke zvažování zájmů nezletilého dítěte). Dále krajský soud i ministerstvo správně uvádí, že napadené rozhodnutí nijak neomezuje kontakt stěžovatele s rodinou. Vzhledem k probíhajícímu konfliktu na Ukrajině má stěžovatel možnost si zajistit jiné pobytové oprávnění v ČR.

[8] Krajský soud nijak nepochybil ani tím, že nebral v úvahu další okolnosti stěžovatelem spáchaného trestného činu. Zákon o pobytu cizinců uvádí jako relevantní skutečnost pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty spáchání úmyslného trestného činu [§ 37 odst. 1 písm. a)]; a otázku viny závazně vyřešil už trestní soud.

[9] Krajský soud se tedy nedopustil žádného zásadního právního pochybení, a NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 14. května 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu